

ע"פ 61520/06/21 - יקיר רווח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 61520-06-21 רווח נ' מדינת ישראל

בפני **כבוד השופט העמית אברהם טל - אב"ד**
כבוד השופטת מיכל ברנט
כבוד השופט שמואל בורנשטיין
המערער **יקיר רווח**
נגד
המשיבה **מדינת ישראל**

פסק דין

פתח דבר

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום ברמלה בת"פ 43576-07-18 לפיו הורשע המערער, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, מכוח סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

המערער נדון למאסר בפועל בן 7 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריה, ול-4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור על העבירה בה הורשע.

2. ערעור זה הוגש תחילה גם כנגד הכרעת הדין, אך בדיון שנערך ביום 10.10.2021, ובהמלצת בית המשפט, חזר בו המערער מהערעור על הכרעת הדין, כך שהערעור מופנה כנגד גזר הדין בלבד.

העובדות הדרושות לעניין וגזר דינו של בית משפט קמא

3. בפתח גזר דינו, הפנה בית המשפט קמא לקביעותיו בהכרעת הדין, לפיהן ביום 22.4.2018, היה המערער עצור במשמורת שב"ס, כאשר בעודו בתא מעצר, שבו היו עצורים נוספים, לרבות שותפו לאירוע נושא מעצרו, שהעיד להגנת המערער, החזיק הוא בכיס מכנסיו סכין מאולתרת באורך 3.5 ס"מ.

4. עובר לטיעונים לעונש עתר המערער לשליחתו לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר. על אף שהמערער לא הודה במיוחס לו, בית המשפט קמא נעתר לבקשתו. בהתאם לכך, הוגשו בעניינו של המערער שני

תסקירים, מהם עלה כי לאור העדר שיתוף פעולה, בצד סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית לגביו.

המערער אף נשלח לממונה על עבודות השירות ונמצא כשיר לריצוי מאסר בדרך זו, תוך שהובהר לו (הגם שהדבר לא קיבל ביטוי בפרוטוקול מחמת שגגה) כי אין בכך כדי לטעת ציפייה בליבו באשר להחלטה הסופית.

5. בית המשפט קמא עמד על הערך החברתי שנפגע כתוצאה ממעשי המערער, והוא ההגנה על ביטחון כל המצויים בתוככי הכלא - עצורים, אסירים וסוהרים כאחד.

מדיניות הענישה הנוהגת המתיישבת עם הקווים המנחים שהותוו בפסיקת בית המשפט העליון בעבירה של החזקת סכין בתוככי הכלא מתאפיינת דרך כלל בהשתת מאסרים ממשיים, הגם שלא אחת הושתו מאסרים לריצוי בעבודות שירות.

6. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הודגש כי המערער החזיק את הסכין על גופו, בכיס מכנסיו, כשהיא זמינה כל העת, בתוככי הכלא, בתא בו שהו עצורים נוספים, כאשר גודלה הקטן יחסית של הסכין, המסייע בהסלקתה, אינו גורע מפוטנציאל הנזק החמור ואף הקטלני שלה.

בהתחשב בכל האמור נקבע מתחם העונש כנע בין 4 ל- 12 חודשי מאסר.

7. בגזירת עונשו של המערער בגדרי המתחם, שקל בית המשפט קמא לחומרה את אינטרס הרתעת הרבים, את עברו הפלילי של המערער, לרבות ריצוי מאסרים בפועל, ולצד זאת הדגיש כי אינו זוקף לחובתו כי בחר בשמיעת הראיות, אך עם זאת הוא לא יזכה בהקלה לה זוכה מי שמודה, מביע חרטה ונוטל אחריות על מעשיו.

לקולה שקל בית המשפט קמא את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה, העדר הרשעות נוספות מאז, היות עברו הפלילי של המערער ישן באופן יחסי, וכן את הקושי הכלכלי הנטען על ידו, כאשר לנתן אחרון זה יינתן משקל מועט משלא הוצגו ראיות לעניין ולאור חומרת העבירה ונסיבותיה.

8. בית המשפט קמא דחה את טענת המערער לפיה מן הדין להקל בעונשו בשל מחדלי החקירה, בהדגישו כי אין קשר סיבתי בין המחדלים שפורטו בהכרעת הדין לבין הרשעת המערער, שכן לא היה בהם כדי לגרוע מעוצמת הראיות לחובתו.

9. בית המשפט קמא סיכם כי השתת מאסר מאחורי סורג ובריח תהא מוצדקת בנסיבות העניין מכיוון שזוהי ברירת המחדל הענישתית להחזקת סכין בתוככי הכלא, בשל קיומו של עבר פלילי למערער, לרבות ריצוי מאסרים, ולנוכח העדר אפיק שיקומי בשל התנהלותו. עם זאת, בהתחשב בנימוקים לקולה, החליט שלא למקם את עונשו של המערער בקצה העליון של המתחם, אלא סמוך לאמצעו, ובנוסף לא מצא לנכון להכביד עוד על המערער בדרך של השתת קנס.

נימוקי המערער בתמצית

10. העונש שהוטל על המערער הינו חמור ולא מידתי שכן בחלוף 3 שנים ממועד ביצוע העבירה, מבלי עמוד 2

שנפתחו כנגדו תיקים חדשים, ובהתחשב בכך שמדובר היה בסכין שאורך הלהב שלה היה כ-1.5 ס"מ ופוטנציאל הנזק ממנה לא הוכח, היה על בית המשפט קמא לגזור על המערער עונש קל יותר.

11. לפי הפסיקה הנוהגת, בנסיבות דומות נהוגה ענישה פחותה משמעותית מזו שנגזרה על המערער. אף בית המשפט קמא עצמו הפנה בגזר הדין לפסקי דין בהם נפסקו עונשים קלים יותר.

12. קביעתו של בית המשפט קמא לפיה אין במחדלי החקירה שצוינו בהכרעת הדין כדי להביא להקלה בעונשו של המערער היא שגויה. מחדלי החקירה בנסיבות תיק זה, כגון בכל הנוגע לאיסוף חומרי החקירה, בהחלט היו צריכים להביא להקלה משמעותית בעונש.

13. בית המשפט קמא לא נתן די משקל לשיקומו של המערער בשנים האחרונות. למערער יש בת זוג, לה הוא עתיד להינשא.

14. בית המשפט קמא אף לא נימק בגזר דינו מדוע לא יושת על המערער עונש שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתחשב בכך שמצא לנכון לשלוח אותו מראש לבדיקת התאמה בפני הממונה והוא נמצא מתאים.

15. לאור האמור מבוקש להמיר את עונש המאסר בפועל מאחורי סורג ובריה לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, או לחילופין להקל בעונשו של המערער בדרך של הפחתת תקופת המאסר שנגזרה עליו במספר חודשים.

נימוקי המשיבה בתמצית

16. למערער עבר פלילי מכביד, הכולל מספר הרשעות, שבגין חלקן ריצה עונשי מאסר בפועל בעבר.

17. חרף עברו הפלילי העשיר, מצא בית המשפט קמא לנכון למקם את המערער במקום יחסית נמוך במתחם הענישה, הגם שלא זכאי היה להקלה לה זכאי אדם שמודה ונוטל אחריות.

18. בית המשפט קמא נתן את דעתו למחדלי החקירה בגזר הדין ובצדק קבע כי בנסיבות המקרה לא התקיים קשר סיבתי ביניהם להרשעת המערער ומשכך אין כל הצדקה להקל בעונשו מטעם זה.

19. טענת המערער לשיקום סותרת את האמור בתסקירי שירות המבחן, שם דווח כי המערער מתקשה לנהוג לפי המקובל וקיים סיכון להישנות עבירות מצדו.

20. בית המשפט קמא לא הבטיח למערער דבר עת שלח אותו, כדבר שבשגרה, לבדיקת התאמה אצל הממונה על עבודות השירות. בית המשפט קמא אף הדגיש כי על אף שלדבר לא ניתן ביטוי בפרוטוקול מחמת טעות, הוא הזהיר את הצדדים כי אין בעצם שליחת המערער לממונה כדי לטעת ציפייה באשר להחלטתו הסופית.

21. אשר לחלוף הזמן - העבירה בוצעה באפריל 2018 וכתב האישום הוגש בסמוך, כחודשיים וחצי לאחר מכן, בעוד שהדיונים בתיק נדחו מספר פעמים בשל אי התייצבות המערער ובקשת ההגנה להמתין עד לחזרתו מחו"ל.

22. המערער לא טען את הטענות לגבי הוכחת פוטנציאל הנזק בפני בית המשפט קמא ואין זה מתפקידה

של ערכאת הערעור לדון בטענות חדשות שכאלה.

23. מהפסיקה הנוהגת עולה כי העונש שהוטל על המערער הוא בהחלט ראוי וסביר, ואין כל הצדקה בנסיבות העניין להתערב בו.

דין והכרעה

1. לאחר שעיינו בהכרעת הדין של בית משפט קמא ובנימוקי הערעור המתייחסים להכרעת הדין, הגענו למסקנה שיש בחזרתו של המערער מהערעור כלפי הכרעת הדין בפנינו נימוק משמעותי להקלה במשך תקופת המאסר שהוטלה עליו.
2. איננו מתעלמים מכל הנימוקים לחומרה שנימק בית משפט קמא ואשר מתבססים על מדיניות הענישה המחמירה כלפי מי שמחזיק סכין בין כתלי בית הסוהר, על עברו הפלילי של המערער ועל תסקירי המבחן.
3. איננו מקבלים את טענת ב"כ המערער באשר להיות החפץ שנתפס בחזקת המערער "סכין" כהגדרתה בסעיף 186(א) לחוק שכן המערער לא העלה טענה באשר למידת הסכין אלא כפר בכך שהיתה בחזקתו כשנתפסה ע"י הסוהר. כך גם איננו מקבלים את טענתו באשר לשיהוי בבירור ההליך.
4. איננו מפקפקים בדברי בית המשפט קמא בגזר הדין נושא הערעור לפיהן טרם שליחתו של המערער לממונה על עבודות שירות הבהיר לו שלא יהיה מחויב להטיל עליו מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות.
5. עם זאת, כערכאת ערעור, מונח בפנינו כל החומר הכתוב שהיה בפני בית משפט קמא, ואין לנו אלא מה שעיינו רואות, ואין מחלוקת כאמור, שהדברים הנ"ל לא נרשמו בפרוטוקול טרם שליחתו של המערער לממונה על מנת לקבוע את התאמתו, כאמור.
6. לאור כל האמור לעיל, אנו מטילים על המערער לרצות 4 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, הוא הרף התחתון המוצדק שקבע בית משפט קמא.
עונש המאסר על תנאי שהטיל בית משפט קמא יעמוד בתוקפו.

ניתן היום, יז' כסלו תשפ"ב (21 נובמבר 2021) במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

שמואל בורנשטיין, שופט

מיכל ברנט, שופטת

אברהם טל, שופט עמית, אב"ד